

VaYechi ¹²⁻⁶

En (hij) leefde

Genesis 49:27 – 50:20

By Ketrìel Blad

When Jacob finished commanding his sons, he drew up his feet into the bed and breathed his last and was gathered to his people. (Gen. 49:33 ESV)

Toen Jacob eindigde met zijn zonen te bevelen, trok hij zijn voeten op in het bed en blies zijn laatste adem uit en werd tot zijn volk verzameld. (Gen. 49:33 ESV)

Wat is een gebod?

The Torah says that Yaakov finished commanding his sons and then he drew up his feet into the bed and expired. The word translated as "commanding" is *letsavot* – לצות – which has the same root as *mitsvah* – מצוה – commandment in singular and *mitsvot* – מצוות – commandments in plural. The meaning of the root *tsavah* – צוה – is: to constitute, to enjoin, to give a charge.

This teaches us that when Yaakov pronounced all these wonderful blessings upon his sons he did so with authority and with the power of the Spirit of the Eternal. The words that came out of his mouth had, and still have, power to mark the destiny of each one of the twelve tribes.

It also teaches us that the commandments of the Eternal shouldn't be understood as forcing orders that are impossible to follow. When the Eternal gives a commandment, He also sends His Spirit so that men receive strength to live that commandment correctly. Within each one of the 613 commandments the power of the divine gentle blow is there to assist those who are willing to obey them.

The commandments should also be looked upon as assignments. The one who receives a commandment has an important assignment. The more commandments we have, the more important the assignment is. In this way, men can feel fulfilled of having a task in life.

The one who can relate with the commandments in a correct way, will not fall in the trap of legalism, but will be able to live in the freedom of obedience by love, doing it with joy. The Messiah was sent to us for that purpose.

May the Eternal clearly reveal to us the difference between an assignment and legalism.

De Tora zegt dat Yaakov eindigde met zijn zonen te bevelen en toen zijn voeten in het bed trok en de geest gaf. Het woord dat als 'bevelen' is vertaald, is *letsavot* – לצות – dat dezelfde wortel heeft als *mitsvah* – מצוה – gebod, in enkelvoud en *mitsvot* – מצוות – geboden, in het meervoud. De betekenis van de wortel *tsavah* – צוה – is: te vormen, te gelasten, een lading te geven.

Dit leert ons dat wanneer Yaakov al deze prachtige zegeningen over zijn zonen uitsprak hij dat met gezag deed en met de kracht van de Geest van de Eeuwige. De woorden die uit zijn mond kwamen hadden, en hebben nog steeds, macht om de bestemming van elkeen van de twaalf stammen aan te geven.

Het leert ons ook dat de geboden van de Eeuwige niet moet worden opgevat als dwingende orders die onmogelijk om op te volgen zijn. Wanneer de Eeuwige een gebod geeft, zendt Hij ook Zijn Geest, zodat mensen kracht ontvangen om correct naar dat gebod te leven. Binnen elk van de 613 geboden is er de kracht van de zachte goddelijke bries voor degenen die bereid zijn om ze te gehoorzamen.

De geboden moet ook worden beschouwd als opdrachten. Degene die een gebod ontvangt heeft een belangrijke opdracht. Hoe meer geboden we hebben, hoe belangrijker de opdracht is. Op deze manier kunnen mensen zich voldaan voelen bij het hebben van een taak in het leven.

Degene die met de geboden op een correcte manier kunnen omgaan, zullen niet vallen in de valkuil van wetticisme, maar zullen in staat zijn te leven in de vrijheid van gehoorzaamheid door liefde, dat met vreugde doende. De Messias was met dat doel naar ons gestuurd.

Moge de Eeuwige ons het verschil tussen een opdracht en wetticisme duidelijk openbaren.

With love,
Ketrìel